

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 575

гр. Стара Загора, 29.04.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и
шеста година в следния състав:

Председател: П. Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от П. Ст. Златев Въззивно частно гражданско
дело № 20265500500315 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.274- 279 във вр. с чл.248 от ГПК.

Образувано е по частна жалба вх.№ 7596/13.03.2026г. от „К.“ ООД, гр.С.
против постановеното в з.з. Определение № 397/09.02.2026г., постановено по
приключеното гр.д.№ 235/2025г. по описа на РС- Ст.Загора, с което е оставена
без уважение молбата от 09.12.2025г. на „К.“ ООД за изменение на Решение №
1020/14.11.2025г., постановено по това гр.дело, в частта относно разноските,
като неоснователна. Частният жалбоподател счита, че обжалваното
Определение било неправилно и необосновано и моли да бъде отменено, като
настоящия въззивен съд измени постановеното Решение в частта за
разноските.

В законния 1- седмичен срока по чл.248, ал.2 от ГПК въззивникът Ц. Б.
С. от гр.С.З. е представил писмен Отговор вх.№ 9257/30.03.2026г., в който
излага подробни съображения в подкрепа на атакуваното първоинстанционно
Определение и се позовава на относима по казуса съдебна практика. Моли
настоящия въззивен съд да остави без уважение депозираната частна жалба,
със законните последици.

Въззивният съд, след като обсъди оплакванията в частната жалба,
становището на въззиваемата страна и материалите от първоинстанционното
дело, и като се съобрази с приложимите по казуса материалноправни и
процесуални норми, намери за установено и доказано от фактическа страна
следното:

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба от Ц.
Б. С. от гр.С.З. срещу „К.“ ООД, гр.С., с която е предявен установителен иск с
правно основание по чл.26, ал.1 от ЗЗД и осъдителен иск с правно основание
чл.55, ал.1 от ЗЗД. С Решение № 1020/14.11.2025г., постановено по
приключеното гр.д.№ 235/2025г. по описа на РС- Ст.Загора съдът е признал за
установено по предявения установителен иск, че сключения между страните

Индивидуален договор за потребителски кредит № OL00107629/04.10.2024г. е нищожен на основание чл.26, ал.1 от ЗЗД, отхвърлил е предявения от Ц. Б. С. против „К.“ ООД, гр.С. осъдителен иск по чл.55 ал.1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 187, 15 лв., дадена без основание по недействителния договор за потребителски кредит № OL00107629/04.10.2024г., като погасен чрез плащане в хода на самото дело и е осъдил „К.“ ООД, гр.С. да заплати на Ц. Б. С. от гр.С.З. направените по настоящо делото разноски в размер на 100 лв., както и да заплати на пълномощника му адв.М. В. М. от АК - Пловдив при условията на чл.38, ал.2 от ЗА сумата от 480 лв. с вкл. 20 % ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство на ищеца Ц. Б. С..

В срока за обжалване на решението е постъпила Молба вх. № 37092/09.12.2025г. от ответното дружество „К.“ ООД, гр.С. по чл.248 от ГПК, с която е направено искане за изменение на решението в частта му за разноските.

При така установените обстоятелства въззивният съд прави следните правни изводи:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от процесуално-легитимирано лице, в изискуемата се законова писмена форма, в предвидения законов срок за обжалване, срещу подлежащ на инстанционен контрол първоинстанционен съдебен акт.

Разгледана по същество ч.жалба се явява неоснователна и недоказана, тъй като съгласно чл.36, ал.1 от Закона за адвокатурата /ЗА/ адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, като разпоредбата на чл.38, ал.1, т.2 от ЗА предвижда възможност адвокатът да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица. Съгласно нормата на чл.38, ал.2 от ЗА, в случаите по чл.38, ал.1 от ЗА, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, като се осъжда другата страна да го заплати. От своя страна съгласно съдебната практиката по делата № С-427/16 и С-428/16 на СЕС, настоящият въззивен състав намира, че съдът следва да определи по свое усмотрение размера на възнаграждението, като вземе предвид фактическата и правна сложност на делото, като се отчетат предметът на делото, въведените възражения, наличието на типични спорове, отнасяни до съда, трайната и задължителна практика по правните въпроси, въведени в процеса и всички други обстоятелства, имащи значение за това.

В конкретния случай първоинстанционният РС мотивирано, законосъобразно и правилно е отчетел всички гореописани обстоятелства, очевидно делото не се отличава с голяма фактическа и правна сложност, тъй като по подобни казуси е налице многобройна трайна съдебна практика, същевременно трудът, който адвокатът /пълномощник на ищеца/ е положил се изразява в запознаване с фактите по делото, изготвяне на искова молба и представяне на писмено становище по делото. Предвид което настоящият въззивен съд споделя изцяло съображенията на РС- Ст.Загора, че сумата от

480 лв. с вкл. 20 % ДДС представлява справедливо по размер адвокатско възнаграждение за извършената от процесуалния представител /адвокат/ на ищеца конкретна по вид, обем, сложност и продължителност работа.

Следователно обжалваното Определение се явява правилно, ч.жалба против него е неоснователна и недоказана, поради което Определението следва да бъде изцяло потвърдено, ведно с всички законни последици от това.

Това въззивно съдебно Определение е окончателно и не подлежи на по-нататъшно обжалване пред по-горен съд.

Ето защо водим от горните мотиви и на осн. чл.278, ал.4 и чл.271, ал.1, пр.1 от ГПК във вр. с чл.38, ал.1 и 2 от ЗА, въззивният ОС- Ст.Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Определение № 397/09.02.2026г., постановено по гр.д.№ 235/2025г. по описа на РС- гр.Ст.Загора.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____